

РЕШЕНИЕ

№ 4601

София, 19.04.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на шести април в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛКА ПАНЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ
РОСЕН ВАСИЛЕВ

при секретар Мариана Салджијева и съчастието
на прокурора изслуша
докладваното

от съдията ГЕОРГИ ГЕОРГИЕВ
по адм. дело № 1831/2016. ☺

Производството е по реда на чл. 193, ал. 6 във вр. с чл. 187 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/ във връзка с дял трети глава десета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от П. И. М. - прокурор в Районна прокуратура [населено място] срещу решение на Висшия съдебен съвет /ВСС/ по т. 46.1.3. и т. 46.1.14. по протокол №3 от заседанието, проведено на 21.06.2016г. С първото решение ВСС "Отказва да повиши на основание чл. 193, ал. 5 във връзка с чл. 162, т. 3 от ЗСВ П. И. М. - прокурор в Районна прокуратура [населено място] в длъжност "съдия" в Окръжен съд [населено място]" С другото обжалвано решение ВСС "Повишава на основание чл. 160 във връзка с чл. 193, ал. 3 от ЗСВ С. Б. Б. - съдия в районен съд П. в длъжност "съдия" в Окръжен съд [населено място] с ранг "съдия в АС" .

Поддържат се доводи за незаконосъобразност на решенията с искане за отмяната им. Поддържа, че при липса на мотиви ВСС е приел, че не притежава нравствени и професионални качества като не е ясно кои от двете групи качества не притежава, което оспорва с придобитата квалификация, атестация и положително становище на Комисията за професионална етика и превенция на корупцията при ВСС. На следващо място се оспорва основанието на което ВСС е взел решението-проверка по която не е образувано предварително производство и за която няма данни с какъв предмет е.

Доводите в жалбата са развити и в представената писмена защита от процесуални представители адвокати от адвокатско дружество "П. - Н.". Ответникът, Висшият съдебен съвет чрез процесуален представител юрисконсулт Д. взема становище за неоснователност на жалбата по съображения развити и в представена писмена защита.

Върховният административен съд шесто отделение намира жалбата за процесуално допустима като подадена в срока по чл. 187, ал. 1 от ЗСВ. Същата е подадена от участник в конкурс за повишаване и преместване в длъжност "съдия" в окръжен съд "Наказателна колегия" съгласно обявения конкурс с решение на ВСС по протокол № 20/22.04.2015г./обн. в ДВ бр. 35/15.05.2015г./ В този конкурс за Окръжен съд Пловдив са предвидени за заемане три свободни длъжности "съдия" като класираните участници за тези длъжности са П. М. с оценка 5.98, М. М. с оценка 5.98 и Е. Р. с оценка 5.96. С първото решение на ВСС се отказва повишението на жалбоподателя П. М., поради което е назначен участник заявил желание за тази длъжност следващ по успех класираните - С. Б.. При тези данни правният интерес на жалбоподателя от оспорване на двете решения е налице и се изразява в това да бъде участник в процедурата, да бъде класиран и да бъде назначен на длъжността за която е заявил желанието си.

Разгледана жалбата по същество е изцяло основателна по следните съображения:

Процедурата на конкурса е уредена в чл. 188 - 193 от ЗСВ като след извършеното класиране от конкурсната комисия, комисията "Професионална етика и превенция на корупцията" на ВСС извършва оценка за притежаваните нравствени качества от първите трима кандидати за всяка длъжност и изготвя становище за всеки кандидат въз основа на документите представени от кандидата и документите съдържащи се в кадровото дело, относно проверките от Инспектората към ВСС, поощренията и наказанията, сигналите за нарушение на правилата за професионална етика на съдиите прокурорите и следователите. В тази комисия е взето решение - л. 63 от делото на основание чл. 39а, ал. 1, т. 1 от ЗСВ за приемане на становище относно притежаваните нравствени качества на П. И. М. в което становище е изразено мнение, че кандидата П. М. притежава необходимите нравствени качества да бъде преместен на длъжност съдия в Окръжен съд Пловдив - наказателна колегия. При вземането на решението и даването на становището е констатирано обстоятелството, че в регистрите на Специализирано звено "Антикорупция" при СГП по отношение на П. И. М. се извършва проверка /пр. пр. № 9-190/2015г. по описа на СЗА-СГП във връзка с данни за извършено престъпление от

общ характер.

Съгласно чл. 193, ал. 1 ЗСВ резултатите от класирането на кандидатите заедно с цялата конкурсна документация и със становището на Комисия "Професионална етика и превенция на корупцията" се предоставят на Комисията по предложенията и атестирането /КПА/. В настоящият случай това е направено със становището, че кандидатите притежават в пълнота необходимите нравствени качества за да бъдат повишени в длъжност и само е отбелязано по отношение на П. М. констатацията от КПЕПК образуваната проверка без мнение по нея. Съгласно чл. 193, ал. 4 ЗСВ ВСС проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията за стаж и дали притежава необходимите професионални и нравствени качества и взема решение с което повишава или - чл. 193, ал. 5 ЗСВ отказва назначаването на кандидат за когото е установил, че не отговаря на изискванията по чл. 162 и чл. 164 ЗСВ и назначава следващия класиран кандидат който отговаря на изискванията.

С обжалваното решение по т. 46.1.3 по протокол № 3 от заседанието, проведено на 21.01.2016 г. ВСС е отказал повишаването на жалбоподателя П. М. на основание чл. 193, ал. 5 във връзка с чл. 162, т. 3 ЗСВ. Разпоредбата на чл. 162, т. 3 ЗСВ предвижда, че за съдия прокурор и следовател може да бъде назначено лице което притежава необходимите нравствени и професионални качества съответстващи на Кодекса за етичното поведение на Българските магистрати.

От фактическа страна преди вземането на решението от ВСС от членовете му е обсъден факта на образуваната проверка като е изразено становище, че тя не би следвало да бъде вземана предвид тъй като не е ясно с какъв предмет е, не представлява досъдебно производство и може да бъде прецедент да се препятства участие в конкурс без да е ясен изхода от нея. Наред с това е налице и исказването, че с факта на образуваната такава проверка се поставят под основателно съмнение морално етичните качества на магистрата поради което не следва да се повишава в длъжност.

При така изразените становища решението по т. 46.1.3 е взето с 9 гласа "за", 3 "против" и 5 "въздържали се".

Така приетото решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. При вземането на решението няма мотиви от членовете на ВСС относно фактите и обстоятелствата от значение за преценката на нравствените и професионалните качества съответстващи на КЕПБМ като не е бил обсъден нито един такъв факт или обстоятелство. Фактът, че има образуваната проверка самостоятелно не установява сам по себе си и факт в кръга на преценката за качествата на магистрата тъй като установяването на такива факти с правните последици е извън обсега и

целта тази проверка. Или, създаването на съмнение в морално етичните и професионалните качества на магистрата не е предвидено в хипотезата на чл. 162, т. 3 ЗСВ. Според разпоредбата следва да бъдат установени и посочени фактите от които следва правен извод за притежаването или отсъствието на нравствени и професионални качества, съответстващи на КЕПБМ. От проведените обсъждания е ясно, че на никой от членовете на ВСС присъствали при обсъждането и вземането на решението не е бил ясен предмета на проверката или фактите и обстоятелствата които са я породили. При тези констатации настоящият състав намира, че решението е взето при липса на мотиви което е порок на решението довел до всички отменителни основания по чл. 146 АПК. Тази липса на мотиви относно изискуеми от закона факти и обстоятелства не дава възможност за проверка на акта по възраженията и за законосъобразността му. Липсата на мотиви не може да бъде запълнена с данни за публикации на сайта на Прокуратурата на република България след постановяване на решението, доказателства за което се представят в съдебно заседание, но тези данни са и общодостъпни. Тези данни за поведението на П. М. не са били обсъждани от ВСС преди вземането на решението му. Дори да се приеме, че има факти и обстоятелства в поведението на Кандидата П. М. които следва да се обсъждат във връзка с участието му в процесния конкурс, то това обсъждане не може да стане в настоящите мотиви тъй като от една страна изнесените факти не могат да се свържат с образуваната проверка и дали са част от нея, и от друга страна тези данни не са били обсъждани от ВСС при вземане на обжалваното решение. Наред с това тези данни може да са станали част от фактическото основание на внесено предложение за образувано дисциплинарно производство от ВСС на 07.04.2016г. по т. 8.1. и поради това произнасянето от съда в настоящето производство по тях означава да разреши въпроса с реализиране на дисциплинарната отговорност преди да е започнала процедурата по установяване на същите факти, което е недопустимо, тъй като искане за произнасяне няма с жалбата. Произнасяне по тези данни от съда в настоящето производство би могло да има само в случая, ако те са били предмет на установяване от ВСС преди вземане на решението и има произнасяне по тях от ВСС във връзка и за нуждите на конкурса, но както се посочи такова обсъждане не е имало. Предвид изложеното решението следва да бъде отменено като незаконосъобразно и делото върнато като преписка на органа за ново произнасяне.

Следва да бъде отменено и решението по т. 46.1.14 с което е повишена С. Б. Б.. Това решение е последица от вземането на решението по т.46.1.3, респективно отмяната му от съда, поради което следва резултата от това

решение с оглед правния интерес на жалбоподателя да се възстанови в процедурата на конкурса и да бъде повишен на длъжността която е заявил, а тя е именно длъжността на която е повишена С. Б..

Предвид изложеното на жалбоподателя се дължат разноските за един адвокат които са установени в размер на 610 лева от които възнаграждение 600 лева и 10 лева държавна такса. Жалбоподателят е упълномощил адвокатско дружество, като може да бъде представляван от двама негови адвокати без да е посочено заедно или поотделно в рамките на възнаграждението, поради което същото следва да бъде определено по равно по 300 лева за всеки от тях, или разноските в общ размер са 310 лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. второ АПК Върховният административен съд шесто отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от П. И. М. - прокурор в Районна прокуратура - [населено място], с адрес за кореспонденция [населено място], площад "С.", № , ет. решение на Висшия съдебен съвет по т.46.1.3 по протокол №3 от заседанието, проведено на 21.01.2016г. и ВРЪЩА делото като преписка на органа за решаване на въпроса по същество с ново произнасяне.

ОТМЕНЯ по жалба на П. И. М. - прокурор в Районна прокуратура - [населено място], с адрес за кореспонденция [населено място], площад "С.", № , ет. решение на Висшия съдебен съвет по т.46.1.14 по протокол №3 от заседанието, проведено на 21.01.2016г. и ВРЪЩА делото като преписка на органа за решаване на въпроса по същество с ново произнасяне.

ОСЪЖДА Висшият съдебен съвет да заплати в полза на П. И. М. разноски в размер на 310 лева.

Решението е окончателно.

Особено мнение: